

شنبه 23 آبان 1405 - 05:21

سفیر ایران: اگر آمریکا به راه‌حل دیپلماتیک متعهد است فورا به محاصره پایان دهد

سفیر و نماینده ایران در سازمان ملل در نشست شورای امنیت گفت: اگر واشنگتن واقعا به راه‌حل دیپلماتیک متعهد است، باید فورا و بدون قیدوشرط به تجاوز خود پایان دهد.

سفیر و نماینده ایران در سازمان ملل در نشست شورای امنیت گفت: اگر واشنگتن واقعا به راه حل دیپلماتیک متعهد است، باید فورا و بدون قیدوشرط به تجاوز خود پایان دهد.

به گزارش خبرگزاری مهر، «غلامحسین درزی» سفیر و نماینده جمهوری اسلامی ایران نزد سازمان ملل متحد عصر جمعه به وقت محلی (۱۳ نوامبر ۲۰۲۶ برابر با ۲۲ آبان ۱۴۰۵) در نشست شورای امنیت سازمان ملل متحد ذیل دستور کار "وضعیت در خاورمیانه" با بیان اینکه ایران هرگز درهای دیپلماسی را نبسته است، گفت: ایران طی دو سال گذشته، بارها با حسن نیت وارد مذاکرات شده است. با این حال، ایالات متحده آمریکا در هر نوبت، تجاوز و تهدید را به جای دیپلماسی برگزیده است؛ رویکردی که همچنان ادامه دارد.

دیپلمات ارشد جمهوری اسلامی ایران در سازمان ملل تصریح کرد: این تجارب مکرر، بی اعتمادی عمیقی ایجاد کرده و تردیدهای جدی را درباره چشم انداز ازسرگیری مذاکرات، بدون وجود تضمین های معتبر برای جلوگیری از تکرار چنین اقدامات غیرقانونی، به وجود آورده است.مسیر پیش رو روشن است.اگر واشنگتن واقعاً به راه حل دیپلماتیک متعهد است، باید فوراً و بدون قیدوشرط به تجاوز خود پایان دهد، تضمین های معتبر مبنی بر عدم تکرار ارائه کند، به حقوق حاکمیتی ایران احترام بگذارد، محاصره دریایی و تمامی اقدامات قهری یک جانبه و غیرقانونی دیگر را لغو کند و تعهد واقعی خود به دیپلماسی را در عمل نشان دهد.

سفیر و کاردار ایران نزد سازمان ملل در عین حال تصریح کرد: اجازه دهید صریح و روشن بگویم: هرگونه تجدید جنگ تجاوزکارانه از سوی ایالات متحده آمریکا و رژیم اسرائیل، با پاسخی فوری و قاطع و بدون هیچ گونه تردید مواجه خواهد شد؛ پاسخی که منشأ تجاوز را، در هر کجا که باشد، هدف قرار خواهد داد. ایران همانند گذشته، حق ذاتی خود برای دفاع مشروع را مطابق با حقوق بین الملل اعمال خواهد کرد.

درزی خطاب به شورای امنیت تصریح کرد: ایران به اتخاذ تمامی اقدامات ضروری و مقتضی برای دفاع از مردم، امنیت، منافع حیاتی، حاکمیت و تمامیت ارضی خود، حفظ بازدارندگی معتبر و پایدار و اطمینان از عدم تکرار هرگونه تجاوز دیگر ادامه خواهد داد. این شورا باید مطالبات خود را متوجه متجاوز کند، نه قربانی. شورا باید از ایالات متحده آمریکا بخواهد که به تمامی اقدامات و تهدیدهای غیرقانونی خود پایان دهد، به تعهداتش ذیل منشور ملل متحد پایبند باشد و حقوق بین الملل را به طور کامل رعایت کند.

متن کامل سخنان سفیر و نماینده ایران در سازمان ملل به شرح زیر است:

بسم الله الرحمن الرحیم

متشکرم، خانم رئیس.

هدف از مشارکت ما در نشست امروز، تبیین ریشه های اصلی وضعیت کنونی در منطقه خلیج فارس است. زیرا، برخی اعضای این شورا، به ویژه اعضای غربی، با هماهنگی و همسویی با طرف متجاوز، در تلاش اند واقعیت ها را تحریف کنند، ریشه های اصلی وضعیت موجود را نادیده بگیرند و جایگاه قربانی و متجاوز را وارونه جلوه دهند.

ما با دقت به اظهارات توجیه کنندگان و سخنان اعضای شورا گوش فرا دادیم.

اظهارات آقای البدیوی نامتوازن، یک جانبه و با انگیزه های سیاسی بود. ما این اتهامات بی اساس را قاطعانه رد می کنیم. همچنین از مواضع اتخاذشده از سوی برخی اعضای شورا، به ویژه اعضای غربی آن، ابراز تأسف می کنیم. اظهارات آنان بازتاب دهنده الگویی آشنا از معیارهای دوگانه و ریاکاری آشکار است.

به همین ترتیب، نماینده ایالات متحده آمریکا از هیچ گونه جایگاه حقوقی، سیاسی یا اخلاقی برای موعظه کردن یا متهم ساختن

ایران برخوردار نیست.ایالات متحده متجاوز است، نه قربانی. این کشور در نقض آشکار منشور ملل متحد و اصول بنیادین حقوق بین الملل، جنگی تجاوزکارانه و غیرموجه را علیه ایران آغاز کرد.

در این چارچوب، مایلم نکات زیر را مطرح کنم:

اول؛ ریشه های وضعیت کنونی کاملاً روشن است:

ایالات متحده آمریکا و رژیم اسرائیل در ۱۳ ژوئن ۲۰۲۵ و بار دیگر از ۲۸ فوریه ۲۰۲۶، جنگ های تجاوزکارانه ای را بدون هیچ گونه تحریک قبلی و با برنامه ریزی قبلی علیه ایران آغاز کردند. آنها در جریان این تجاوزات، بی اعتنایی کامل خود را به حقوق بین الملل، به ویژه اصول بنیادین حقوق بین الملل بشردوستانه، نشان دادند. در جریان این جنگ های وحشیانه، رهبر معظم جمهوری اسلامی ایران، مقامات ارشد سیاسی و نظامی، دانشمندان هسته ای و دانشگاهیان ترور شدند. همچنین حملات گسترده و غیرقابل تبعیض و کورکورانه، غیرنظامیان و زیرساخت های غیرنظامی، از جمله تأسیسات صنعتی، پل ها، بیمارستان ها، فرودگاه ها، شبکه های حمل ونقل، اماکن میراث فرهنگی، تأسیسات ورزشی و زیرساخت های انرژی را هدف قرار دادند. در نتیجه این جنگ های وحشیانه، بیش از ۵۰۰۰ انسان بی گناه، از جمله ۲۵۴ کودک و ۲۵۱ زن، جان عزیز خود را از دست داده اند.

در نخستین روز تجاوز ماه فوریه، دو موج موشک تاماهاوک آمریکایی به یک مدرسه در میناب اصابت کرد و ۱۶۸ کودک را به شهادت رساند. در همان روز، حمله آمریکا به ورزشگاه لامرد دست کم ۲۱ غیرنظامی، از جمله کودک، را به شهادت رساند و حدود ۱۰۰ نفر دیگر را مجروح کرد. این حمله نخستین مورد استفاده عملیاتی از موشک بالستیک دقیق زن (PrSM) در میدان نبرد بود.

در ۱۳ مارس ۲۰۲۶، پیت هگست، وزیر جنگ آمریکا، اعلام کرد: "نه امان می دهیم، نه رحم می کنیم"

حقوق بین الملل بشردوستانه چنین اظهاراتی را ممنوع کرده و آن را در زمره جنایات جنگی قرار می دهد.

متعاقباً رئیس جمهور آمریکا تهدید کرد که نیروگاه های برق و پل های ایران را نابود خواهد کرد. پس از آن، نیروهای آمریکایی در یک شب به پنج پل حمله کردند. حتی اخیرا در ۸ نوامبر ۲۰۲۶، رئیس جمهور آمریکا بار دیگر تهدید کرد که ۳۸ پل شناسایی شده در سراسر ایران را ظرف یک ساعت نابود خواهد کرد. این اقدامات جنایت جنگی محسوب می شوند.

ایران در واکنش به این اقدامات تجاوزکارانه، حق ذاتی خود برای دفاع مشروع را مطابق با ماده ۵۱ منشور ملل متحد اعمال کرد. اقدامات دفاعی و قانونی ایران، تأسیسات، پایگاه ها و دارایی های نظامی ایالات متحده در منطقه را هدف قرار داد که برای انجام حملات علیه ایران مورد استفاده قرار می گرفتند.

دوم؛ ناامنی حاکم بر تنگه هرمز، پیامد مستقیم تجاوز علیه ایران و اقدامات غیرقانونی ایالات متحده است

این اقدامات شامل حمله به بنادر و تأسیسات دریایی ایران، شناورهای تجاری و نیز اعمال محاصره نظامی و دریایی علیه بنادر ایران با هدف مجازات جمعی یک ملت است. محروم سازی عامدانه یک جمعیت غیرنظامی از غذا، دارو و سایر مایحتاج اساسی، نقض فاحش حقوق بین الملل بشردوستانه بوده و در حکم جنایات جنگی و جنایات علیه بشریت است. مسئولیت این وضعیت همچنین متوجه دولت هایی است که با قرار دادن سرزمین ها، پایگاه های نظامی، حریم هوایی، تأسیسات لجستیکی و زیرساخت های اطلاعاتی خود در اختیار متجاوزان، زمینه را برای تجاوز فراهم کرده و آن را تسهیل کرده اند؛ اقدامی که نقض تعهدات آنها بر اساس حقوق بین الملل و منشور ملل متحد است.

خانم رئیس،

ایالات متحده آمریکا نمی تواند به ایران حمله و آن را بمباران کند، حاکمیت و تمامیت ارضی آن را نقض کند، زیرساخت های غیرنظامی را هدف قرار دهد، ایران را به نابودی تهدید کند، محاصره نظامی و دریایی اعمال کند و از طرح های غیرقانونی قهری، از جمله طرح موسوم به "عملیات طرد اقتصادی " (Economic Operation Outcast) و "کارگروه دروازه آهنین" (Iron Gate Task Force)، برای مجازات جمعی جمعیتی ۹۰ میلیونی بهره گیرد و سپس انتظار داشته باشد که تنگه هرمز، گویی هیچ اتفاقی نیفتاده است، به وضعیت عادی بازگردد.

سوم؛ ایران همچنان به صلح و ثبات در خلیج فارس پایبند است

ایران همواره تأکید کرده است که ترتیبات امنیتی منطقه باید توسط کشورهای خود منطقه، بدون مداخله خارجی و در چارچوب حقوق بین الملل و منشور ملل متحد، ایجاد و برقرار شود. تجاوز آمریکا و رژیم اسرائیل بار دیگر نشان داد که حضور نیروهای نظامی خارجی و پایگاه های نظامی ایالات متحده در منطقه، از منابع اصلی ناامنی، بی ثباتی و تنش هستند. این حضور همچنین ایمنی و امنیت دریانوردی را به طور جدی در معرض خطر قرار می دهد.

چهارم؛ موضع ایران در قبال قطعنامه ۲۸۱۷ (۲۰۲۶) شورای امنیت روشن و مستند است

موضع حقوقی ما به تفصیل در مکاتباتی که به عنوان اسناد رسمی شورای امنیت (S/۲۰۲۶/۲۰۲) و مجمع عمومی (A/۸۰/۶۸۰) توزیع شده اند، تشریح شده است. ایران این قطعنامه که با انگیزه های سیاسی تصویب شده است را رد می کند. این قطعنامه در نتیجه فرایندی یک جانبه و سیاسی شده به تصویب رسید که ریشه های اصلی وضعیت موجود را نادیده گرفت، حق ذاتی ایران برای دفاع مشروع را انکار کرد و از شناسایی ایالات متحده و رژیم اسرائیل به عنوان طرف های متجاوز خودداری ورزید. در واقع، تصویب قطعنامه ۲۸۱۷ سوءاستفاده ای فاحش از اختیارات شورای امنیت بود؛ اقدامی که از این شورا برای مشروعیت بخشی به تجاوز، وارونه سازی جایگاه حقوقی متجاوز و قربانی و تضعیف قاعده آمره ممنوعیت توسل به زور، مندرج در بند ۴ ماده ۲ منشور ملل متحد، استفاده کرد. اجازه دهید بار دیگر تأکید کنم: هیچ قطعنامه ای از شورای امنیت نمی تواند یک دولت عضو را از حق ذاتی خود برای دفاع مشروع در برابر حمله مسلحانه محروم سازد.

پنجم؛ ایران هرگز درهای دیپلماسی را نبسته است.

ایران طی دو سال گذشته، بارها با حسن نیت وارد مذاکرات شده است. با این حال، ایالات متحده آمریکا در هر نوبت، تجاوز و تهدید را به جای دیپلماسی برگزیده است؛ رویکردی که همچنان ادامه دارد. این تجارب مکرر، بی اعتمادی عمیقی ایجاد کرده و تردیدهای جدی را درباره چشم انداز ازسرگیری مذاکرات، بدون وجود تضمین های معتبر برای جلوگیری از تکرار چنین اقدامات غیرقانونی، به وجود آورده است.

مسیر پیش رو روشن است.

اگر واشنگتن واقعاً به راه حل دیپلماتیک متعهد است، باید فوراً و بدون قیدوشرط به تجاوز خود پایان دهد، تضمین های معتبر مبنی بر عدم تکرار ارائه کند، به حقوق حاکمیتی ایران احترام بگذارد، محاصره دریایی و تمامی اقدامات قهری یک جانبه و غیرقانونی دیگر را لغو کند و تعهد واقعی خود به دیپلماسی را در عمل نشان دهد.

خانم رئیس،

اجازه دهید صریح و روشن بگویم: هرگونه تجدید جنگ تجاوزکارانه از سوی ایالات متحده آمریکا و رژیم اسرائیل، با پاسخی فوری و قاطع و بدون هیچ گونه تردید مواجه خواهد شد؛ پاسخی که منشأ تجاوز را، در هر کجا که باشد، هدف قرار خواهد داد. ایران همانند گذشته، حق ذاتی خود برای دفاع مشروع را مطابق با حقوق بین الملل اعمال خواهد کرد.

ایران به اتخاذ تمامی اقدامات ضروری و مقتضی برای دفاع از مردم، امنیت، منافع حیاتی، حاکمیت و تمامیت ارضی خود، حفظ بازدارندگی معتبر و پایدار و اطمینان از عدم تکرار هرگونه تجاوز دیگر ادامه خواهد داد.

این شورا باید مطالبات خود را متوجه متجاوز کند، نه قربانی. شورا باید از ایالات متحده آمریکا بخواهد که به تمامی اقدامات و تهدیدهای غیرقانونی خود پایان دهد، به تعهداتش ذیل منشور ملل متحد پایبند باشد و حقوق بین الملل را به طور کامل رعایت کند.

َششم، درباره وضعیت یمن:

ما اتهامات بی اساس مطرح شده علیه کشورم در خصوص یمن را قاطعانه رد می کنیم. ایران همواره از صلح و ثبات در یمن حمایت کرده و همچنان به احترام به حاکمیت، وحدت، استقلال و تمامیت ارضی این کشور پایبند است. زمان آن فرا رسیده است که شورای امنیت رویکردی واقع بینانه، متوازن و آینده نگر اتخاذ کند.

دستیابی به صلحی پایدار در یمن مستلزم تغییر اساسی در رویکرد شورا است. شورا باید واقعیت های میدانی را به رسمیت بشناسد، به اراده مردم یمن و حق آنان برای تعیین سرنوشت و آینده خود احترام بگذارد، از حاکمیت، وحدت و تمامیت ارضی یمن

صیانت کند و مهم تر از همه، به ریشه های اصلی منازعه بپردازد.

بدون چنین رویکردی، دستیابی به یک راه حل سیاسی پایدار همچنان دور از دسترس خواهد بود.

در پایان، خانم رئیس،

اظهارات آقای البُدَیوی و نماینده بحرین، اظهاراتی جانبدارانه، یک سویه و با انگیزه های سیاسی بود. ما این اتهامات بی اساس را قاطعانه رد می کنیم. آنان گویی کتاب را از فصل سوم یا چهارم خوانده اند و سپس مطالب و فصل های آن را با یکدیگر خلط کرده اند.

واقعیت این است که برخی کشورهای منطقه خلیج فارس، آگاهانه و عامدانه، با قرار دادن سرزمین، حریم هوایی، تأسیسات نظامی و سایر امکانات لجستیکی و عملیاتی خود در اختیار آمریکا و رژیم اسرائیل، زمینه برنامه ریزی، تدارک و اجرای تجاوزات این دو طرف را فراهم کرده اند؛ تجاوزاتی که به روشنی مصداق جنایات جنگی هستند.چنین اعمال متخلفانه بین المللی، به خودی خود، نقض منشور ملل متحد و اصول و قواعد بنیادین حقوق بین الملل محسوب می شوند و مسئولیت بین المللی به دنبال دارند. علاوه بر این، این اقدامات، به مفهوم مقرر در قطعنامه ۳۳۱۴ (XXIX) مجمع عمومی سازمان ملل متحد، مصداق مشارکت در ارتکاب عمل تجاوز و مساعدت به آن هستند.

بر این اساس، دولت های ذی ربط در قبال اعمال متخلفانه بین المللی خود، از جمله مشارکت در ارتکاب تجاوز و مساعدت به آن، مسئولیت دارند و همچنان مکلف اند کلیه خسارات وارده به جمهوری اسلامی ایران، اتباع آن و زیرساخت های غیرنظامی و عمومی کشور را که در نتیجه این اعمال متخلفانه وارد شده است، به طور کامل جبران کنند؛ خساراتی که شامل زیان های مادی و معنوی نیز می شود.

از توجه شما سپاسگزارم، خانم رئیس.